

[Socialministeren.]

Øvrige sociallovgivnings satser, er det ikke ensbetydende med, at vi her er kommet for højt op, men efter mine begreber, at de andre satser ligger for lavt. Det er et spørgsmål, som jeg gerne stærkt vil fremhæve, for vi er ikke med disse satser kommet højere op end rimeligt i forhold til den løn, som arbejderen kunne oppebære, hvis han ikke var kommet til skade.

Som det fremgår af bilaget til folketingsudvalgets betænkning, har Dansk Arbejdsgiverforening i et brev af 1. april 1964 til udvalget givet udtryk for den opfattelse, at socialministeriet skulle være enig med Arbejdsgiverforeningen om ikke at kunne acceptere et princip om justering af erstatningsydelser efter lønudviklingen, men alene efter pristallet. Socialministeriet skulle have fremhævet dette over for Det internationale Arbejdsbureau i Genève. Jeg har haft lejlighed til på et direkte spørgsmål herom fra udvalget at svare, at Arbejdsgiverforeningens opfattelse er urigtig. Jeg vil også gerne her i tinget gentage, at Arbejdsgiverforeningens opfattelse ikke er rigtig. Socialministeriet har ikke udtalt sig som anført af Arbejdsgiverforeningen. Ministeriet har simpelt hen slet ikke udtalt sig om spørgsmålet over for arbejdsbureauet i Genève.

I øvrigt tror jeg, det er rigtigt at slå fast, at står man over for sociale ydelser, som knyttes til lønbegrebet, bør man gå så tæt op til dette som forsvarligt. Jeg vil gerne give tilslutning til, at vi bekæmper misbrug, hvor man måtte møde dem, men jeg vil gerne samtidig fremhæve det synspunkt, at det ikke kan være rimeligt, at folk, der er ulykkesramt eller syge eller arbejdsløse, skal have deres hjemms levestandard forringet i ganske væsentlig grad.

Hermed sluttede forhandlingene.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde.

Ændringsforslagene nr. 1-4, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 5 og § 2, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3 og § 2, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i toldloven.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 106) findes i tidenden sp. 3711, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 721).

Der var stillet 10 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Jørgen Peder Hansen: Jeg skal på udvalgets vegne anbefale de foreliggende ændringsforslag, der er stillet af den højtærede finansminister med tilslutning af et enigt udvalg.

Ændringerne vedrører i hovedsagen halvfabrikata, der indgår i dansk fabrikation, og som ikke eller kun i det uvæsentlige er fremstillet her i landet.

Et af ændringsforslagene vedrører de nok-

[Jørgen Peder Hansen.]

som bekendte vinylhandsker, der i det oprindelige forslag var tænkt tariferet på linje med handsker af skind og kunstlæder. Over for udvalget er der herom rettet henvendelse fra såvel importører og fabrikanter som Danske Husmødres Forbrugerråd.

Resultatet af udvalgets overvejelser er blevet, at der ikke bør finde ændringer sted i tarifieringen af denne vare, hvilket synspunkt er blevet tiltrådt af den højtærede finansminister gennem ændringsforslag nr. 2, der er stillet til lovforslagets § 1, nr. 6.

Ikrafttrædelsestidspunktet, den 1. juni 1964, kan udvalget tiltræde.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg takker udvalget for behandlingen af lovforslaget og for den enstemmige indstilling vedrørende ændringsforslagene og selve lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1-8, § 1, således ændret, § 2, ændringsforslag nr. 9, § 3, således ændret, og ændringsforslag nr. 10 om indsættelse af en ny paragraf *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1963 til 31. marts 1964.

(Lovforslaget (nr. 148) findes i tillæg D. sp. 3717, fremsættelsen i tidenden sp. 4796).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Poul Møller: Ordførere i denne sag tager jo ikke ordet. Det er heller ikke som ordfører, jeg tager ordet, men fordi den højtærede finansminister ved fremsættelsen af

dette lovforslag har gjort nogle bemærkninger, der må interessere mig som en af de fire folketingsvalgte statsrevisorer. Den højtærede finansminister udtaler ved fremsættelsen:

„Dog er der på de bidrag til forslaget til tillægsbevillingslov, finansministeriet modtog fra styrelserne, forekommet en del tilfælde af overskridelser, som — omend beløbene var begrænsede — gik ud over, hvad der kunne forventes med en realistisk budgettering på finansloven. Det er for så vidt forståeligt, at dette blev tilfældet.“

Senere hedder det:

„Efter tidligere års bevillingspraksis ville man nok have optaget en væsentlig del af disse overskridelser på forslag til lov om tillægsbevilling og søgt folketingets efterfølgende godkendelse af det skete. Regeringen har imidlertid besluttet at undlade at gøre dette i år.“

Lidt længere henne hedder det:

„Konsekvensen af denne beslutning er, at der på statsregnskabet for 1963-64 kan forventes et noget større antal overskridelser af bevilgede beløb, end det normalt er tilfældet, og for disse overskridelser må der aflægges regnskabsmæssig forklaring til statsrevisorerne.“

Jeg kan ikke opfatte den højtærede finansministers tale og bemærkninger, som jeg her har citeret, på anden måde, end at den højtærede minister indleder en ny praksis, hvad angår tillægsbevillingsloven over for bevillingsmyndighederne, over for finansudvalget og over for de valgte statsrevisorer. Det er sket uden forudgående forhandlinger med bevillingsmyndigheden, med folketingets organer, hvad enten det er bevillingsorganer eller revisionorgan. Hidtil har det været tilfældet, at hvis man laver om på praksis i denne henseende, hvor folketinget jo er ganske suverænt, hvor det ikke drejer sig om administrative spørgsmål, sker det efter forudgående drøftelse af tillægsbevillingslovens principper med finansudvalget og med statsrevisionen. En sådan forhandling har den højtærede finansminister imidlertid ikke taget. Det har han forsømt, og det mener jeg er særdeles betænkeligt.

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger om hele vor bevillingspraksis og om, hvorvidt det, som finansministeren nu indleder,